

Posudek vedoucího práce

Název práce: Literární dílo jako předloha pro dramatickou tvorbu na 1. stupni ZŠ

Autorka: Adéla Hůlková

Vedoucí práce: Mgr. Radek Marušák

Adéle Hůlková se ve své práci zabývá propojením literatury a dramatické výchovy. Literární text zkoumá jako zdroj obsahů, témat pro dramaticko – výchovné lekce. V teoretické části nás proto diplomantka seznamuje s tím, co je dramatická výchova, jaká je její metodologie, a zabývá se vztahy mezi uměleckou literaturou a dramatickou výchovou. Teoretická část je do značné míry kompilativní, diplomantka nepřináší nové pohledy, ale vychází z prostudované literatury, opírá se v převážné míře o teoretiky tohoto oboru. Je pravda, že v těchto otázkách nemá autorka ještě patřičné zkušenosti, jistě by však této části práce pomohlo i jiné zacílení – směrem k literatuře, k ještě hlubší analýze knihy, s níž pracuje v části praktické.

Kvalitativně mnohem výše stojí část praktická. Adéla Hůlková ukazuje možnosti práce s knihou M. Drijverové *Domov pro Marťany*. Kniha v sobě nese hluboce lidské poselství lidské tolerance, témata vztahů k lidem handicapovaným, téma sourozenecké lásky i témata dětského společenství – party, kamarádství, první lásky... Diplomantka si je vědoma širě témat, jež kniha otevírá, neupíná se proto v realizovaných lekcích k tématu jedinému, ústřednímu. Jejím cílem tedy není vystavět celistvý projekt, ale ukázat možnosti, které kniha nabízí – od tématu ústředního (vztah k lidem s určitým postižením), tak k tématům dalším – party, ekonomické limity v dětském společenství. Poslední navržená lekce je tématům knihy zdánlivě vzdálená, zároveň však může být tematickou analogií: Jsme ve vesmíru sami? A kdo mohou být ti jiní, jaké je jejich vidění tohoto vesmíru a jak vzdálené mohou tyto vesmíry být...? Diplomantka tedy nabízí lekce, které se příběhu literárnímu postupně vzdalují – od lekce příběhem výrazně tematizované až k lekci, jež vychází pouze z motivu marťanského. K lekcím je připojena reflexe, která vychází ze zkušeností získaných při realizaci jednotlivých bloků.

Základní strategií stavby lekcí je využívání technik školního dramatu. Diplomantka ukazuje, že je jí tento typ práce blízký. Lekce mají jasnou strukturu, ohnisko, vědomí cíle i svobody při hledání pohledů. Respektují věk účastníků, jejich zkušenosti, nesou pozitivní lidské poselství. I v reflexích ukazuje Adéla Hůlková své velké kompetence pedagogické. Lekce jsou popsány tak, že se v nich neztrácí ani čtenář, který je s problematikou dramatické výchovy a strukturovaného dramatu seznáme jen povrchně. Myslím, že v případě praktické části by bylo vhodné uvažovat o publikování mimo rámec diplomové práce.

V závěru autorka potvrzuje, že metody dramatické výchovy mohou být velmi dobrým pomocníkem na cestě k literatuře a na cestě od literatury k člověku. A v případě takto vedených lekcí nelze než s diplomantkou bezvýhradně souhlasit.

Z formálního hlediska má práce určité nedostatky – chybí anotace v českém i anglickém jazyce a klíčová slova. Bylo by proto dobré, kdyby toto diplomantka doplnila při obhajobě.

Otázka pro obhajobu: Dokáže si diplomantka představit dlouhodobější projekt s touto knihou? Pokud ano, jaké by byly nosné principy, metody, témata takového projektu? Pokud ne, proč tato kniha nenabízí možnosti k dlouhodobé práci?

Jaké podmínky jsou podle diplomantky důležité pro realizaci takovýchto typů lekcí?

Práci doporučuji k obhajobě.

Radek Marušák

navržená klasifikace: a při úvodním se kvalitativně
praktické části navrhuji: hodnotil práci jako
výbornou.